

Dün Gibi Terk Edilmiş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Temmuz 2017

Ötesizliğini bastırmaksa,
Aykırı bir kelamı rahle bilip
Edindiğim muteber birlikteliğini yalnızlığın
Dolduruyorum hezimetle.
Dolduruşlarım boşluğa isabet ettikçe
Ve boşluğu hoşlukla doldurma çabam.

Abası yanık feryatların da izini sürmekteyim:
Dün gibi terk edilmiş,
Ben gibi zayıf bir takoz
Yine parmak arası terliğine kaderin
Nifak sokulmuş bir haykırış...

Edimlerin haddi hesabı yok,
Alınmayan selamların da hüznü yürek burktukça.

Zaman balyalarını kenetliyorum aklımın halkalarında
Soyut gölgeler somut varlığını ihlal ederken;
Edindiklerimin erdemi;
Eremediklerimin kefareti
İçimdeki deniz
Belki de susuz bir havuz
Hele ki tuzuna bandığım yaşlarımda
Yasların tahakkümüne çentik attığım
O esaret.

Yaz sabahlarından asla hoşnut değilim,
Yaza yaza bitiremediğim hikâyeler,
Yazmakla yanmak arasında gidip geldiğim o döngü:
Hele ki marifet bellediğim maharetleri
Akıl oyunlarında şizofrenik bir tılsıma mıhlanıp
Boca ettiğim günü birlik mutluluklarım.

Kayıtların teberrüzü,
Yanıkların acısı,

Kazıntı misali teknelerde yanan ateşten gömlek
Yine peşine düştüğüm aşklara nazire eden
Çocuk çelimsizliğinde
Bayat tefrikası
Yürek mahkûmlarının sağaltmakla
Sağ kalmak arasında geçirdiği o tereddüt.

Şimdilerin eskisiyim;
Eskilerin yeni yüzü
Ve yüz vermediğim aşklara kayıtsızlığımı
Yeni yeni kayıt altına aldığım.

Sonlara meyyal her hikâye mademki haznem,
Mademki gözümde hale
Yüreğimde sure yüklü yetim acılarım
En kıdemli rahle
Yine vakur sezilerimde
Ölmeye dair her gün bitiminde
Sunduğum şu bayat reçete;
Adı olmayan aşklara kucak açan
Çocuk neşemde kaybolmaya aday sair gölge
Yine kiblemde ve sinemde saklı her hece.